

המפעל העולמי לילדי ישראל

ושונתם לבניך

בית אברהם משה
ע"ש הר"ח ר' אברהם משה ב"ר שלמה זצ"ל

הבן שלך, השליחות שלנו

ארגון ושונתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל במסגרות חווייתיות
מתוך מתן תמריצים
המעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות ובירורים: 02-3733111

תמוז חשור | עלון מס': 200

פרשת קורח

ודברת בם

העדפתי לשים עצמי כעם הארץ, במקום להתגדל על חשבוננו של האחר. פעת, כשהחתן יצא את העיר, הגעתי עם התשובות...

כלנו מחפשים גדלה והערכה, שפלים ידעו כפוח אנו ידענים, חכמים, צדיקים ובעלי-חסדים.

וזה צורך אנושי מפר ומובן. ואמנם, הענוה והצנעה חשובות ביותר, אך גם ההערכה של הסביבה מדרבנת לא מעט לצמיחה.

טוב שם משמון טוב - אמרו. תארו לכם, אדם עולה במעלה מגדל גבוה, עוד מדרגה, עוד קומה, והמגדל - נטול חלונות. והוא עולה. ועולה. אך אינו מרגיש ולא יודע כפוח הוא גבוה, מה רום קומתו. אלו רק היו לו חלונות, היה מבין, היה מרגיש.

אך פאן יש מקום להזהר! לפעמים, במקום לטפס ולהתאמץ, יוצרים את המדרגות עצמן מפני-אדם, עולים עליהם כדי להתגדל, רומסים אותם כדי שיעריכו אותם יותר, מנמיכים את החבר כדי שראשם יבצבץ מעל.

הם משקרים לסביבה - אך גם לעצמם. אם תרצה ותתאמץ, אם תשקיע ותעמל - אתה תגיע לראש המגדל, גם בלי שאף אחד ירגיש שדחפת אותו, שדרכת עליו. "מי יעלה בהר ה'..." טפוס נעים!...

כבר בנערותו נודע שמו של גאון ישראל, רבי עקיבא איגר זצ"ל, לשם ולתהלה. שמע כשרונותיו הנרדמים הגיע לרבים מלמדני הסביבה אשר השתוקקו לפגשו ולעמוד על יכולותיו מקרוב.

בהגיעו לפרקו לקחו לבתו אחד הנגידים הגדולים, אשר הבטיח להחזיקו ולתמוכו.

מספרים, כי בתקופת הארוסין התארח החתן הצעיר, בבית חותנו העשיר. בסקרנותם, התאספו רבים מאנשי המקום, הקיפאו והרעיפו עליו קשיות מסבכות, תוך שהם מצפים לתשובותיו העמקות.

אך רבי עקיבא איגר - פאלם לא יפתח פיו. שותק. השתאו הלומדים: "הזה החתן המהלל שכה שבחוהו?!"

גם החותן העשיר התאכזב ולא ידע את נפשו מרב בושה.

לאחר יומים בלבד, נכנס רבי עקיבא איגר לבית המדרש, נגש אל חברי הלומדים ואחת לאחת, פצח את כל הקשיות.

כצפוי, התדהמה מגאונותו וחרפותו - לא ידעה גבול.

לאחר מכן שאלו חותנו בפליאה: "מדוע המתנת יומים עם תשובותיך היפות?"

תשובתו הפליאה אותו לא פחות.

"לקני יומים, הגיע לעיר חתן אחר, מכשר מאד, שמו לתפארת ולתהלה. בודאי חותנו התפאר בו והתכבד בו.

אם הייתי עונה אז על הקשיות, הייתי מאפיל על גאונותו; היו מתפעלים ממני ולא ממנו.

בודאי היה נגרם צער לחתנו, לחתנו, ולכל המשפחה החשובה.

מתלמידי יותר מכולם

חב"ו! אלהים, ישראל! מן אמונה היה אחר
אמאנים לחיים ראשי סנהדרות, גבאים, ק"ח

אברהם. אם פן איך היה מנקה מקום, ולא יאכז
אחריהם. מאחר גדולים פחותו מנימים, אדם?
התעוררה: תתמלן מי הולך אדם. קשאים פדנתו
לאהירם! אדם פתא, קשואת וקטא פדנתו

(התלמיד יוסי רבינובץ נ"י, ביתר עילית)

בשמחה תמיד

אלהים: "אקא, איפה גרד מהארים, גלף, אפן
שולאית?
אקא: "אלהים, אפן, שולאית לא קיד, אי הארים..."
(התלמיד ש. גולמבו נ"י)

מצוות
"מצוות ומצוות"
יוצא לדור!

בִּימֵים אֵלּוּ מְחַלְקִים בְּסִנְיִים אֶת פְּרִטְסִיּוֹת הַחֲשֻׁשׁ. פְּרִטְסִיּוֹת אֵלּוּ הֵן פְּרִטְסִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת. מִתּוֹךְ סִדְרַת פְּרִטְסִיּוֹת מִיְחַדוֹת.

שימו לב:

הַשְּׂתַתְּפוּת בְּשַׁעֲרֵי אוּ בְּלִיל שִׁישֵׁי - מִזְכָּה בַּחֲתִימַת הָאֲבָרָה. לֹא נִתֵּן לְהַחֲתִים יוֹתֵר מִשְׁתֵּי חֲתִימוֹת בְּשַׁבָּע.

פְּרִטְסִיּוֹת נְחֻשֶׁת מְלֵאָה מִזְכָּה מִיַּד בְּפְרִטְסִיּוֹת פֶּסַח.

לְכַרְטִיסִית הַפֶּסַח יִלְוֶה שֵׁי קֶטָן אֶךָ מִיְחָד: פְּרִטְסִי גָרֵד מִסְתַּיֵּע...

וְזֶה לֹא הֶכַל. פְּרִטְסִיָּה מְלֵאָה שֶׁתַּעֲבֹר בְּשִׁלְמוֹתָהּ לְרַכּוֹז הַסֵּנִיף, תִּכְנַס לְהַגְרָלָה עַל פֶּסַח יָקָר עֲרֵה, שֶׁתַּעֲרֶה אִ"ה בְּמִשְׁרָדֵי הָאָרְגָן. הַפֶּסַח יִחְשֹׁף בְּהִמְשָׁה.

מִיָּתֵר לְצִיּוֹ וּלְהַדְגִּישׁ: שְׁמָרוּ עַל הַפְּרִטְסִיָּה, וְכַמוֹכָן - דְּאָגוּ לְכַתֵּב עֲלֶיהָ אֶת שְׁמִכֶם בְּאֶפֶן קָרִיא וּבְרֹר.

תלמידים רבים שואלים:

מֶה לַעֲשׂוֹת עִם הַפְּרִטְסִיּוֹת הַיְשָׁנוֹת?

אִז נִכּוֹן, שְׁכַרְטִיסִיּוֹת אֵלּוּ כִּבְר הַשְּׂתַתְּפוּ בַּהַגְרָלוֹת בְּסִנְיִים הַשּׁוֹנִים. אֶךְ כְּפִי שְׁרַמְזוֹנוּ בַּעֲבָר, מְלַבֵּד הַהַגְרָלוֹת יִנְתְּנוּ מִתְּנוּת שֵׁי לְתַלְמִידִים שֶׁצָּבְרוּ 7 פְּרִטְסִיּוֹת.

וּבְכֵן, תַּלְמִיד שֶׁצָּבֵר 7 פְּרִטְסִיּוֹת, נָא לְהַדִּיק אוֹתָן בְּמִתְדַק סְפוֹת, וּלְהַגִּישׁוֹ לְרַכּוֹז הַסֵּנִיף. לְאַחַר שֶׁאִשׁוּ לְמִשְׁרָדֵי הָאָרְגָן כָּלל הַפְּרִטְסִיּוֹת, נִחַל בַּעֲוִי"ה בְּחִלּוֹקַת הַפְּרִטְסִים.

הַנְּגִיעָה הַקְּטָנָה בְּבָסִים ה'ידישקייט'
סַפּוּרוֹ שֶׁל קִנְחָה הוּא סַפּוּר מְפֹלָא מִפְּמַה וּכְמַה פְּנִים. בְּרֵאשִׁית אֵין לְשַׁכַּח כִּי מְדַבֵּר בַּעֲנֹק שְׁבַענְקִים, מִבְּחִירֵי דוֹר דְּעָה, כּוֹן לְשַׁבֵּט הַמְּבַחֵר, בַּעַל רוּחַ הַקִּדְשׁ שְׁרָאָה 'שֶׁלְשֵׁלַת גְּדוּלָה יוֹצֵאָה מִמֶּנּוּ, וְמִי שֶׁהִיָּתָה לוֹ הַשְּׁפָעָה עַל מְאֵתִים וְחַמְשִׁים רְאשֵׁי סְנֵהדְרָאוֹת. וְמִקְבֵּל בְּשֵׁם מֶרֶן הָאֲרִיז'ל שֶׁהַפְּסוּק "צַדִּיק פֶּתַח יִפְרֹחַ", סוֹפֵי תַבּוּתֵי: קִנְחָה, לְפִי שֶׁהִיָּה צַדִּיק וְעוֹד יִפְרַח לְעֵתִיד לְבוֹא. סוֹף דְּבַר, מְדַבֵּר בְּאֶדָם גְּדוֹל מְאֹד.

וּבְהִינְנוּ אֶת גְּדֻלַּת קִנְחָה וְרִמְמוּתוֹ, מִתְעַצְמוֹת הַקְּשִׁיָּה עֲשָׂרַת מוֹנִים: וְקִנְחָה שֶׁפָּקַח הָיָה, מָה רָאָה לְשִׁטוֹת אִז? הֲרֵי אֵין צָרָה בְּפִקְחוּת גְּדוּלָה מִדִּי כְּדִי לְהַבִּין שְׁאֵין לְצֵאת נֶגֶד מִי שֶׁהוֹצִיא אֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, הַנְּהַיִגִם בְּמִדְבָר, הָרָאם אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים וְלִמְעַלָּה מְאֹד - הַבּוֹרָא יִתְבַּרַּה עֲצָמוּ מִגִּיעוֹ בַּעֲבַד הָעֵנּוּ, מְדַבֵּר בּוֹ פֶה אֶל פֶּה, וּמִבְּחִירָיו: "וְגַם בְּךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם". הִיָּתְכוֹן כֶּה לְהַכְחִישׁ אֶת הַחִי? כִּי צַדִּיק זֶה נִסְתַּמְּאוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת אֶת הַדְּבָרִים הַבְּהִירִים כִּהְיוּתָה?

כְּמִדְּמָה, שֶׁהַדְּבַר פְּשוֹט וּבְרֹר, שֶׁקִּנְחָה לֹא הִתְפַּנּוּ לְחַלֵּק עַל הַקְּדוּשׁ בְּרֹחַ הוּא בַּעֲצָמוּ. הוּא לֹא הָיָה טַפֵּשׁ גְּמוּר לְהַתְמוּדֵד מוּל הַבּוֹרָא שֶׁאֵת כְּחוֹ וּבְגִבּוּרָתוֹ הָרָאָה לְעוֹלָם אֶךְ

לֹא מִכְּבָר. לֹא כָּל פֶּקֶפּוּק, הִיָּתָה לוֹ הַצְּדָקָה כְּלִשְׁהִי לַמְּחַלְקַת הַגְּדוּלָה שְׁעוֹרָה, וְהִיא הַנְּחַתוֹ. אַחֲרַת, אִי אֶפְשָׁר לְהַבִּין עַד עוֹלָם אֶת הַהֲעֵזָה שֶׁהִיָּתָה לוֹ.

הַשְּׂאֵלָה הִיא רַק, אִיזָה מִיִּן הַצְּדָקָה הִיָּתָה יְכוּלָה לְהִיּוֹת לוֹ, פֶּאֶשֶׁר כָּל הַתְּנוּגִים מְדַבְּרִים בְּעַד עֲצָמָם וּמִכְרִיזִים בְּקוֹל גְּדוֹל אֶת צְדָקָתוֹ שֶׁל מִשָּׁה וְטַעֲמוֹ שְׁלוֹ?

הַתְּשׁוּבָה הִיא: "עֵינֵנו הִטַּעַתוּ", הִיָּתָה לוֹ נְגִיעָה. הוּא נִתְקַנָּא בְּנִשְׂאוֹתוֹ שֶׁל אֶלְיָצֶפֶן כּוֹן עוֹזִיאֵל. וְהַקְּנָאָה הִיא הַחֲבִילָה אוֹתוֹ לְשׁוּרָה שֶׁל הַפְּחוֹת וּמִסְקִנּוֹת שְׁגִיּוֹת. וְיָכַל אֲרָה מִסְכַּת הַעֲוִנוֹת הַזֶּה הִיָּה מְשִׁכְנֵעַ בְּצַדִּיקַת דְּרָכּוֹ וּבְכֻכּוֹנוֹת שִׁיטּוֹ, עַד כְּדִי שֶׁהִיָּן לְעַמֵּד כְּנֶגֶד מִשָּׁה וּכְנֶגֶד הַקְּדוּשׁ בְּרֹחַ הוּא, וְאֶף גִּיס לְצַדוֹ כָּל כֶּה הַרְבֵּה נְשִׂאֵי עֲדָה קָרִיא מוֹעֵד וְאֶנְשֵׁי שָׁם.

כִּי הַנְּגִיעָה הָאִישִׁית הַמְּצַפֵּנַת עֲמוּק בְּתוֹךְ הַתַּת מוֹדַע שֶׁל הַרְצוֹן שְׁלֵנוּ, בְּכַחַה לְהִסִּי אֶת דְּרַכְנֵנוּ, לְסַלֵּף אֶת פְּקַחְתֵּנוּ וּלְהוֹבִיל אוֹתֵנוּ אֶל עוֹמֵק הַשְּׂאֵל. אִז הַסְּפָה שֶׁנְּצַטְוִינוּ כָּל כֶּה בְּאֵמוּנַת חֲכָמִים וּדְבָקוֹת בְּצִוֵּי הַתּוֹרָה. עֲלֵינוּ לְהַתְּבַטֵּל כָּלל בְּכִפֵּי צוּי הַשֵּׁם וְדַעַת תּוֹרָתוֹ, שֶׁחֲלִילָה לֹא נַפְעַל עַל פִּי צוֹ הַרְגֵשׁ הַמְּסַתֵּר שְׁלֵנוּ, כִּי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ עַל יַדִּי כֶּה לְמַחֲזוֹת רְחוּקִים שֶׁלֹּא שְׁעָרוֹם אֲבוֹתֵנוּ מִעוֹלָם...

"שהשמחה במעונו"

ברכת

חזלא טובא וגדיא יאה

נשבר קמיה יידין רענן איש המעש והחון
סקים עולה של תורה
המחנך הדגול אשר ברכה שרויה בטעשה ידיו
ראש וראשון לכל דבר שבקדושה

ה"ה הרב החשוב

ר' יצחק גוטליב שליט"א

ראש ומנהל - ביתר עילית
איש אשר רוח בו

לרגל אשר בחסדו חנו האלוקים בן זכר נ"י

נברוך נאחלו
שיוכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים
בתוך שאר ידו

ארגון ושנתם לבניך

התנהלה האברכים

התלמידים

ק'שננתם

0-733-744-755

הקו לתלמיד
"ושנתם לבניך"

הזוכה בהגרלה:
בנימין וסלובסקי נ"י
בית שמש

חידת השבוע
איזו ארץ מתארת בפרשה זו
כ"ארץ זבת חלב ודבש"?

פתרון חידת מגילון חג השבועות

שְׁשֵׁה שְׁמוֹת לַיּוֹם זֶה. 4 מִפְּרִשִׁים בַּתּוֹרָה 2-1 מִפִּי חֲז"ל. מֶהֵם?
מִן הַתּוֹרָה: 1. **חַג הַשְּׁבֻעוֹת** - כְּמוֹ שְׁנָאֵר (דְּבָרִים טו י'); "וְעִשִּׂיתָ חַג שְׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ". 2. **חַג הַבִּכּוּרִים** - כְּמוֹ שְׁנָאֵר (פְּסָלִים כח כו): "וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחַה חֲדָשָׁה". 3. **חַג הַקִּצִּיר** - כְּמוֹ שְׁנָאֵר (שְׁמוֹת כג טו): "וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תּוֹרַע בְּשִׂדְהֶךָ". 4. **יוֹם הַהֲקֵל** - כְּמוֹ שְׁנָאֵר (דְּבָרִים טו י'): "וַיִּתֵּן ה' אֱלֹהֵי אֶת שְׁנֵי לוחֹת הָאֲבָנִים, כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹקִים, וְעֲלִיָּהֶם כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' עִמָּךְ בְּהַר מִתְּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַהֲקֵל".
מִפִּי חֲז"ל: 2. עֲצַרְתָּ 1. עֲצַרְתָּ 2. חַג מִתְּוֹךְ תּוֹרַתְנוּ